Győri László

Origó

Hát ez az origó,
a kertben a kezdet.
Üde csönd, békesség
lepi be a kertet.
S váratlan, hirtelen
leszakítja leplét
a fekete rigó.
Egy verset szeretnék
vetni a papírra,
de csigával csőrében
szemem eltaszítja.
Most már őkegyelmét
muszáj egyre néznem.
Fekete uraság
tördeli a csigát,
odavan kitalált,
híres költeményem.

Álom

Talán egy új mű is fakadhat belőled,
csak légy türelemmel, van még rá idő,
serkent a kedv, már közel a nőttető,
állj ki birokra vele, itt van a szőnyeg,

a birkózók szőnyege, itt van az ellenfél,
az új mű. Micsoda álom, micsoda
képzelgés ábrándja, gomolyaga!
Még ha földhöz is teremt: igyekeztél.

Nem baj, ha szégyen, ha kudarc a vége,
ha két vállra fektet, annyi baj legyen,
de versenyre keltél ama szőnyegen,
jól esett a test forró verejtéke.